

De miMakker "In het moment de ander ontmoeten"

Steeds meer zorginstellingen ervaren de toegevoegde waarde van een miMakker, een bijzondere vorm van belevingsgerichte zorg. Sinds enkele maanden zijn binnen Amaliazorg twee miMakkers werkzaam, Emmeliek Bouwmans en Angelique Konijn. Wij gingen met deze miMakkers op pad tijdens hun werk.

Emmeliek Bouwmans werkt één dag per week in Hof van Bluysen en drie dagen per week in Van Haarenstaete. Zij combineert haar functie als miMakker met die van verzorgende. In Van Haarenstaete zorgt ze ook [nog voor snoezelactiviteiten bij de cliënten in de snoezel-badkamer.

Als we haar ontmoeten, is zij al in de huid gekropen van Loena, zoals zij zich als miMakker noemt, compleet met rode neus, vrolijke gebloemde tuinbroek en in haar hand een tas met daarin een sjaal en een pluche muis. Loena ontmoet op dat moment een cliënt en samen vermaken zij zich met Loena's sjaal en de pluche muis. Langzamerhand krijgen ook andere cliënten haar aanwezigheid in de gaten en zoekt Loena ook met hen contact.

Het is erg mooi om te zien hoe Loena zich helemaal inleeft in de cliënt die zij op dat moment ontmoet en met wie ze op dat moment één wordt. De ene keer gebeurt dit non-verbaal en is alleen mimiek en hele subtiele aanraking genoeg en een andere keer zit er meer beweging in en gaat Loena met een cliënt aan de wandel.

Op locatie Kempenhaeve ontmoeten we Angelique Konijn, die haar functie van miMakker combineert

met die van medewerker huiskamer. Angelique, oftewel Cato, werkt twee dagdelen per week als miMakker. Hierbij wisselt ze steeds de dagdelen omdat, zo vertelt ze: "De ochtend een andere sfeer met zich meebrengt dan de middag." Daarnaast werkt ze als ZZP-er in andere zorginstellingen. Haar website is: www.mimakkercato.nl

Angelique kruipt in de huid van Cato in een tweed tuinbroek, een olijk mutsje en rugzakje en zij draagt een koffertje bij zich met attributen die zij als miMakker kan gebruiken. Angelique kiest er dit keer voor om de cliënten op hun kamer te bezoeken. Zachtjes opent zij deuren van cliënten die net uit hun slaap ontwaaken. Achter een van die deuren klinkt geroep: "Hallo hallo, wat doe jij nou, kom toch naar binnen!" Cato speelt hier meteen op in en pakt de handen van de cliënt vast en zingt zachtjes voor haar. Al snel krijgt de cliënt de behoefte Cato te moeten troosten omdat ze koude handen heeft en samen beginnen ze te lachen en lijken de rollen omgedraaid. Cato kan dan maar moeilijk afscheid nemen omdat de cliënt haar niet wil laten gaan.

Nadat we vanaf de zijlijn een indruk hebben gekregen van het werk van

een miMakker, stellen we Emmeliek en Angelique nog een paar vragen.

Wat voegt een miMakker toe aan belevingsgerichte zorg?

Emmeliek: "Het welzijn van de cliënt; als miMakker ervaar je heel goed hoe mensen zich voelen en het is erg waardevol als je dat met hen kunt delen en de cliënt het gevoel krijgt dat ze er niet alleen voor staat. Het is hierbij belangrijk om de lichaamshouding in de gaten te houden. Je speelt in op het gevoel en de emotie van de cliënt.

Na afloop maak je een rapportage, die meegenomen kan worden in het MDO. Op die manier kan het dementieproces ook deels worden gevolgd"

Waarom is de miMakker verkleed?

Voor Emmeliek betekent het verkleed zijn, dat zij zich beter in kan leven in haar typetje. Het helpt haar om ook echt Loena te zijn, met de gevoelens die er op dat moment zijn.

Angelique zegt: "Het is wetenschappelijk bewezen dat de kleding en rode neus een gevoel van veilig zijn bij de cliënt oproepen, een gevoel van niks te hoeven en een maatje te zijn. Juist dit kan reacties uitlokken bij mensen met dementie. Bovendien geeft de rode neus Cato zelf een

soort van vrijbrief om alles te mogen doen, wat je als Angelique niet kunt doen."

Wat heeft jou enthousiast gemaakt voor het beroep van miMakker?

Angelique: "Ik ben altijd op zoek geweest naar zingeving en de essentie van contact maken in het moment en dat heb ik gevonden in de miMakker. Juist doordat een miMakker geen geschiedenis en geen toekomst heeft met een cliënt, telt alleen "Het hier en nu".

Emmeliek: "Tijdens mijn opleiding Verzorgende IG, heb ik een miMakker aan het werk gezien en werd hierdoor geraakt, wat nog extra gevoeld werd door mijn toneelervaring.

Na mijn opleiding wilde ik me hierin specialiseren en heb ik de eenjarige opleiding bij de Stichting miMakkus gedaan."

Wat betekent het zijn van een miMakker voor jou?

Hoe bereid je jezelf voor?

Emmeliek: "Voordat ik in de huid van Loena kruip, zorg ik ervoor dat ik helemaal "leeg" ben wat betreft mijn eigen gedachten en hierdoor de emoties van de cliënt kan ontvangen. Je kunt jezelf niet helemaal voorbereiden. De regie ligt bij de cliënt, deze geeft aan hoe lang de behoefte er is om een maatje te hebben en daar speel je op in."

Angelique: "Het is belangrijk om onbevangen en open te zijn. Het is te vergelijken met de naïviteit van een peuter die ook alles aan het ontdekken is en verwonderd naar de dingen kijkt. Op deze manier kun je samen nieuwe dingen ontdekken en beleven. Je gaat mee in de wondere wereld van de dementie."

Heb je nog een leuke ervaring die je met ons wilt delen?

Emmeliek herinnert zich hoe Loena laatst een cliënt die weg wilde lopen, vergezelde tijdens zijn "vluchtproef". Toen bleek dat ze samen deuren en ramen niet konden openen, hebben zij zich daarbij neergelegd en zijn ze samen teruggelopen. De cliënt was hierna gerustgesteld en zag er ontspannen uit.

Angelique: "Een cliënt vond de bloem die Cato bij zich had prachtig. Maar..... de steel was veeel te lang. Op aanwijzing van de cliënt hebben we samen geprobeerd om de plastic steel een stukje korter te maken en nog korter en nog korter en nog korter. Uiteindelijk had de bloem nog maar een heel kleine steel, maar de cliënt was dik tevreden, er verscheen een grote glimlach op haar gezicht en de bloem kreeg een mooi plekje!"